

Η νέα Συνθήκη για το διεθνές εμπόριο των όπλων, που μας αποσχολεί στο πλαίσιο αυτής της εργασίας, προχωρά ένα βήμα πέρα από τα εμπόρια όπλων που μπορεί να επιβάλει το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών, καθώς τα συμβαλλόμενα κράτη δεσμεύονται να απαγορεύουν τις μεταβιβάσεις όπλων με δική τους πρωτοβουλία, ανεξάρτητα από τη δράση του ΣΑ, εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις που καθορίζει η Συνθήκη. Η Συνθήκη αφήνει τελικά περιθώριο εμπορίας όπλων μόνο για την *stricto sensu* εξυπηρέτηση της άμυνας και ασφάλειας εν γένει του κράτους παραλήπτη. Δεν είναι ακόμη βεβαιωμένο, όσο η Συνθήκη δεν έχει λειτουργήσει, κατά πόσο αυτή συνιστά ένα ακόμη λίθο στην προσπάθεια μείωσης ή ελέγχου του πολέμου, θέτοντας περιορισμούς στα μέσα διεξαγωγής του. Τα σημεία αυτά και ιδίως η σχέση της Συνθήκης με το διεθνές δίκαιο και το δίκαιο του πολέμου αποτελούν αντικείμενο ανάλυσης σε ξεχωριστές ενότητες της εργασίας.